

ת"פ 48105/11/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-11-48105 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני כבוד השופט טל ענר
בעניין: המאשימה
 נגד
 פלונית הנואשת

זכור דין

1. הנואשת הורשעה על פי הודהתה בעבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ו**תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382+379(ב) לחוק.

2. עסקין באירוע מיום 18.11.21, בו התפתחו ויכוח בין הנואשת לבן הזוג ואב-בתה (להלן: המתלוון) על רകע דרישת הנואשת שהמתלוון יצא מן הבית. הנואשת נטלה סכין מטבח הבית ואמרה למתלוון "אני אהרוג אותך". מיד ובסמוך, השילכה בחזקה לעבר המתלוון הדום רגליים. המתלווןهزעיק את המשטרה והנאשת נמלטה מן הבית.

3. תסוקיר שירות המבחן סוקר את נסיבות חיה של הנואשת, כבת 32, מתמודדת נפש המוכרת כנכה בשיעור 100%. בילדותה הוצאה מהבית בצו ימ"ש והתהנכה בפנימיות. בעוריה חוויתה לראשונה התקף פסיכוטי, ובעברה אשפוזים פסיכיאטריים ממושכים. באשר למערכת היחסים עם המתלוון מסרה הנואשת לשירות המבחן כי גם הוא מתמודד נפש, שנקט כלפיה באלים וקיים נתון במעט. בתם המשותפת של בני הזוג שווה באמונה זמנית במסגרת הליצי אימוץ. הנואשת קיבלה אחריות למיוחס לה, אך התייחסה לעבירות בנסיבות. משיחה עם הפסיכיאטרית המטפלת בה למד שירות המבחן שמצבה הנפשי של הנואשת בשנה الأخيرة היה מאוזן באופן יחסי, אך שיתוף הפעולה שלו עם הטיפול חלקן. נכון המורכבות הרובה המתוארת לעיל, ובהתאם גורמי סיכון (חוסר יציבות במצב הנפשי, היעדר תובנה וקושי בוויות דחפים, מערכת יחסים מורכבת עם המתלוון ועוד) - לא בא שירות המבחן בהמלצת שיקומית.

4. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על האינטנסים המוגנים בהם פגעה הנואשת ובהתבסס על פסיקה עתורה

לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 עד 18 חודשים בפועל, לצד ענישה נלוית. בנסיבות המוחדשת של המקרה עטרה המאשימה לגזר על הנאשמת 5 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצו בעבודות שירות.

.5. ההגנה הפנתה בין השאר למורכבות האישית, הנפשית והסוציאלית של הנאשמת ולאחר מכן המורכב בין למתלון. וביקשה בהתבסס על כל אלה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

.6. בהתאם להוראות הדיון אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגעה הנאשمت, במידה הפגיעה בהם, לנسبות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנהוגת.

.7. הנאשמת פגעה בשלות נפשו של המתלון, באוטונומיה שלו וబיטחונו, ומדובר בפגיעה לא מבוטלת בערכים אלה, בעיקר נוכח העובדה שבעת השמעת האיומים אחזה בסיכון מטבח גדולה.

.8. לעניין נسبות ביצוע העבירה אציין כי עבירת התקיפה המוחdstת לנאשמת היא ברף חומרה נמוך ביותר (השלכת הדום לעבר המתלון). למעשה, על פי נוסח עובדות כתוב האישום המתוקן, שאין מלמדות שהרheit פגע בגופו של המתלון, ספק אם מעשים אלה מגבשים את עבירת התקיפה המושלתת, אולם הנאשמת הסכימה להודיע ב_ubירה זו ואין על כך CUT עוררין. לעניין העונש, ודאי שיש משמעות לעובדה שהרheit שהושלך למעבר המתלון לא פגע בו ולא גרם לנזקים.

.9. משמעות נכבה יש ליחס ליחס הכוחות בין בני הזוג ולהיסטורייה של מערכת היחסים ביניהם, בה הייתה הנאשמת עצמה נתונה לאלימות מידית המתלון. רצונה של הנאשמת ביום האירוע היה שהמתלון יצא מן הבית והיא ניסתה - ביכולותיה המוגבלות - להשיג מטרה זו באמצעות פסולים. עדיין, הנאשמת לא ניסתה חיללה למש את איומה או להשתמש בסיכון שבו אחזה, כך שנראה שהיא מסוגלת לשילטה עצמית מסויימת, חרף מגבלותה.

10. בעיצובה מתחם הענישה נתתי דעתך לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (ירושלים) 44216-10-19 **מדינת ישראל נ' הושייר** (פורסם בנבו, 15.5.23): הנאשמת הורשעה לאחר הליך הוכחות, באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הנאשמת אימאה על שופטת שdna בעניינה ונגזרו עליה מאסר מותנה של 6 חודשים וקנס.

ב. ת"פ (שלום י-מ) 36919-09-20 **מדינת ישראל נ' צמח** (פורסם בנבו 9.1.23): הנאשמת הורשעה במסגרת שלושה תיקים פליליים שונים. לראשונה כלבה ברח לפארק ונשר 3 קטינים; שני, עבירות איומים ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש; ושלישי הפרעה לשוטר. נקבעו מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר מותנה, ונגזרו מאסר מותנה, פיצוי וצו מב奸.

ג. רע"פ 20-4482-20 חמד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.9.20): הנאשמה הורישה עפ"י הודהה בעבירות איהם על מזכירת בית ספר בו למדה בתה. נגזרו מאסר מותנה והתחייבות.

ד. ת"פ (רחובות) 21-07-64296 מדינת ישראל נ' פלונית (פורסם בנבו, 7.11.22): הנאשמת הורישה באיהם ותקיפה סתם כנגד מדריכות וחניכות בمعון בו שהתה. נסיבות חייה קשות מאוד, ונגזרו עליה חדש מאסר על תנאי וצו התחייבות.

ה. ת"פ (תל-אביב) 16-09-25544 מדינת ישראל נ' לניאדו (1.7.19): הנאשמת הורישה בעבירות של איהם, תקיפה סתם והחזקת סcin. הנאשמת, ששימשה כמטפלת אמו של המתلون, ועל רקע יוכח קודם בין המתلون, תקפה את המתلون כך שטרה בפניו ואימה עליו בפגיעה כשהיא רודפת אחריו שבידיה סcin מטבח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד למאסר של 12 חודשים. נגזרו צו של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.

11. בהתבסס על הרף הנמוך מאוד של עבירות התקיפה, וכן על נסיבות ביצוע עבירת האיהם על רקע יחס הכוחות בין בני הזוג וההיסטוריה האלימה מצד המתلون - מצאתי כי מעשי הנאשמת בנסיבותם מלמדים על מידת אשם מופחתת המאפשר קביעה מתחם מכל מהרגיל בסוג זה של עבירותנות. **אני קובע אפוא כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 10 חדש מאסר בפועל.**

12. בಗזירת הדין בטור המתחם שקבעתי את הודהה של הנאשמת ובუיקר את נסיבות חייה הרצופים התמודדיות קשות עם חולן נפשי, חוסר יציבות כלכלי וסוציאלי, ניתוק מביתה וזוגיות פוגענית. כל אלה בהצטברם מובילים למסקנה שיש לגזור את הדין ברף התחתון של מתחם העונשה.

13. שקבעתי אם אין מקום לגזור את הדין שלא ברף התחתון ממש, משיקולי הרתעה, על ידי הטלת מאסר שניית לרצחות בעבודות שירות. ברם, להערכתי, נוכח מצבה הנפשי של הנאשמת, נסיבותיה הסוציאליות והיעדר עבר תעסוקתי, ספק רב ביוטר אם תימצא כשרה לביצוע עבודות שירות (או להתميد בביצוע). במקרה זה יהיה על הנאשמת לרצות מאסר ממש ולהש��תי - כמו גם לשיקפת המאשינה - עונש זה אינו הולם בעניינו. אשר על כן יבואו שיקולי הרתעה על סיפוקם החלקי בעונשה שכולה צופה פני עתיד.

14. **לאור האמור אני דין את הנאשמת לעונשים הבאים:**

א. ארבעה חדשים מאסר על תנאי, שלא תעבור תוך שנתיים מהיום עבירת אלימות במשפחה, לרבות איהם.

ב. התחייבות בסך 3,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורישה בתיק זה.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13 ביולי 2023, במעמד הצדדים.